

ЛІС МІЖИТГА

ЛИСТОПADOBІ РОКОВИНИ

— Діду, збудіться, вже Першого Листопада!..

Докорич

Очі дивляться — не бачать.
Вуха слухають — не чуять.
Руки тягнуться — не сягнуть.
Ноги йдуть — і не доходять.

Он які ми, Батьківщино!
Он яка ти, Батьківщино!

Б а б а й

Остання Зупинка

Не нахилився через край.
Нема води. Чужа криниця.
Нікуди йти. Мандрівці край.
Солоний і пекучий пригад:
Зелений край.

Б а б а й

ПОСТАНОВА

(Під впливом сучасної поезії з „Сучасности“)

Я від сьогодні
Відкидаю рими
зміст також
відкидаю з погордою...
Від нині — сині
зелені півні

будуть кукурікати
клювом і мордою.
Коричньовий звір
рапатим ропотом
ріпатиме репетом
трупом
тупотом.

І на маргінесі
великих пасій
все буде в прогресі
а не кваситись
в квасі...

Геть до чорта
рамки
асоціації,

Я
за ліквідацію
систематизації
і за капітуляцію кожної
[рації!

Я
за кульмінацію,
без градуації,
в кожній бравурно-сміливій
креації.

Я від сьогодні стою
[на сторожі
великого МОЖЕ
або й не може..

Я
птицями буду
скрипіти скрипотом

струнами раптом
всесвітньо тріпати...
І в доказ відваги
нової конструкції
казатиму сміло
слова

як
„простиґуція“!..
Жовтком на базарі
сну міхи розмахом
роздмухну розуму
раз муху з розмаху.

І з купами листя
клітини мозку
лапками воском
шовкову лозку.
І стане СЛОВО
тіпом на покуті
в куті на котику
невинне в дотику...

Так!
Я від сьогодні
відкидаю рими
і зміст і суть
і великі літери.
Від нині
великими очима
буде порожньо

і буде
вітер...
І буду Я
нарешті сучасною
печінкою часто
кісткою часто
брунькою
пупчастою...

Зоя КОГУТ

Змитів го нас

ПІДГАСЧАНИ "ЛИСОВИ МИКИТИ"
З ЮВІЛЕЕМ

Хто в Детройті не буває,
Той не бачив, той не знає,
Як "Микита Лис" жие...
Ювілейний в нього ранок,
А сатиру на сніданок —
За "Підгайці" завжди п'є.
Хитрий він, але правдивий,
Раз веселий, раз злосливий...
Регіональний в нього гам,
На соборну дудку грає,
"Тропарів" усіх навчає,
Як біблійний Авраам.
Патріота він зажертий,
З Колодчиним він у жертву
За "Підгайці" душу дасть.
Тож за це йому подяка,
Ювілейна і всіляка,
А здоров'я — Бог подасть.
"Єретик"

Високоповажаний Пане Редакторе!

Хоч доволі пізно, але не менш щиро вітаю Вас із двадцятьліттям "Лиса Микити" та бажаю Вам ще багато-много років потрудитися над його видаванням, щоб наш "Лис Микита" ще довго обдаровував нас, його читачів, здоровим гумором і розвеселивав наших скитальських будні.

о. Любомир

Ваша творча праця сатири й гумору і мене старого пенсіонера розвеселила.

Із читання "Лиса" смілої правди можна довідатися. Тож щастя Вам, Боже, у дальшій праці, смігту т жбшоряніан

С. Ровдич

— Ви теж помилки і маєте свої упередження, але пишете цікаво, дотепно, й тому було б бідно без такого журналу.

Тому бажаю Вам ще "многая і многая літ".

М. Дейчаківський

НА ЮВІЛЕЙ УККА
Лев, що цар є в Вашингтоні,
Сів на укаківськiм троні
І читає маніфест:
„Всім слухняним патріотам
Видать почесні грамоти,
Батюка ж взять під арешт!“

(З тексту, що неввійшов до лібретта опери „Лис Микита“.)

Корова і Краватці

Виступаючи на Союзівці, на ювілейній зустрічі "ковбаснюківців", я забрав голос від імени тих турністів, які ще не їздили на Україну, і сказав, що кожний український емігрант, будь він політичний чи зарібковий, мусить перейти в своєму житті через дві агенції: через агенцію Ковбаснюка і через агенцію Петра Яреми...

Рясні оплески перебили мою мову, і якби мені Пан Біг був дав тоді трошки більше розуму, я повинен був на тому слові вклонитися і сказати "дякую". А то я став вибачатися перед шановними гостями і вияснявати, що в мене не було на гадці агітувати їх, щоб вони користали з услуг знаної похоронної "агенції", мовляв — немає чого туди квалитись, краще оплачується робити бізнес з Вірою Шумейко, і так далі. А тоді саме дівчата стали розносити борщ, народ заметушився, забряжчав ложками, а тут ще, на добавок лиха, мікрофон злегка навалив, і моя промова "спухла".

Після вечері чи, як хочете, бенкету підійшла до мене одна місис, цілком нагадуючи своїм достойним виглядом мою дорого землячку пані Татушиху, і спитала мене, чи я, бува, не збираюся надрукувати свій "спіч" у "Свободі".

— Бо то, бачите, — сказала, — при нашому столі сиділа моя внучка Джені, півтора рочку стара, і робила великий гармидер: дві склянки збила, мамі сплямила борщем білу блюзку, — ну, як звичайно, дитина. А ви тоді щось там балакали про Бібрецький повіт, чого я недочула...

— Так, справді, — кажу, — я тоді згадував добрим словом основника нашої агенції небіжчика Стефана Ковбаснюка, який хоч і не походив з Бібрецького повіту, лише з села П'ядики на Коломийщині, проте був людиною великих чеснот, великого серця і розуму.

— Дет'с райт! — похитаал головою місис, — так і напишіть в газеті слово в слово та ще й додайте, дуже вас прошу, таку пересторогу, щоб наші люди не послали до Краю краваток, а мотузки, бо вони там більше тепер потрібні, ніж краватки...

І розповіла мені одну цікаву пригоду, яку вона особисто пережила цього літа в Старім Краю, відвідуючи свою рідню десь під Львовом,

— Дивлюся, — розповідала, — а дорогою йде хлоп і веде корову в краватці... Одну, чуєте, краватку зав'язав зашморгом худобині на шії, другу приторочив до першої, ніби як воловід, і так веде коровину до водопою. А мій зять Гері, як це побачив, то аж перехрестився: "Джизус, каже, мамо, я на двох війнах був, з'їздив половину світу, а ще такого дива не бачив, щоб корова у краватці парадувала!"

— А ти, — кажу, — синочку, не дивуйся, поглянь яка біда, що чоловік не має мотузку на господарстві! Візьми, синку, пікчер з отой красульки, — бери, бери, поки стоїть і дивиться на нас!

"Пікчер, на жаль, не вийшов, бо коровина, відай, перелякалася американців українського походження, вирвалася в дядька з рук, задрала хвоста і дременула в колгоспну кукурудзу, — з краваткою на шії... І КЕР.

ЗГАДУЮЧИ ВИБОРИ...

На одній передвибірчій републиканській хапатні в Нью-Йорку в готелі "Американа", на котру, до речі кажучи, злетілося, як гайвороння, більше українських демократів, ніж републикан-

ців, сенатор Джейвітс сказав губернаторові Рокефеллерові:

— Не турбуйся, Ракі, якби навіть сталося таке, що ти програв би вибори в стейті Нью-Йорк, то ти за твої гроші можеш купити собі стейт Нью Джерзі.

ЮВІЛЕЙ УКАКА

СПРОСТУВАННЯ

"Свобода" з 20-го жовтня ц. р. подала на першій сторінці новинку, що нью-йоркська поліція арештувала трьох членів місцевої Української Студентської Громади: Ліду Прокол, Романа Богдановича і Романа Купчинського, які прикували себе ланцюгами до будинку советської місії до Об'єднаних Націй і роздавали протисовєтські летючки в обороні знову арештованого окуляційним режимом Валентина Мороза.

Редакція "Лиса Микити" отримала з студентських кіл у Нью-Йорку спростування такого змісту: "Неправдою є, що Р. Богданович і Р. Купчинський прикували себе ланцюгами до будинку советської місії, натомість правдою є, що вони обидва прикували себе до Ліди Прокол, бо вона файна дівчина."

● Советський прем'єр А. Косигін не приїхав до Нью-Йорку на ювілейну сесію Об'єднаних Націй, бо він саме в пору довідався, що його хочуть пірвати наші "араби" з 100ї вулиці...

● Дивуємось, як Українські Приятелі АБН в Канаді допустили до того, що канадський уряд визнав Комуністичний Китай, а амбасадор Національного Китаю мусів залишити Оттаву?

● Американські партії в Нью-Йорку зігнорували українців навіть перед виборами, бо ніхто з кандидатів не явився на маніфестації в пошану ген. Т. Чупринки в Мангаттан Центрі.

● Чи це добрий знак для п. Й. Лисогора, що нововибраній місс Союзівці Зірці Глобі впала з голови корона саме під час парадного танцю з головним президентом УНС?

● Довідуємось, що М. Понеділок не приїхав до Чикаго на Гуцульський вечір, бо його "гайджекнули" русалки з "Лісової ліси" в постановці п-ні Лідії Крушельницької...

● Кажуть, що філадельфійські визвольофронтівці тяжко скарали ред. Остапа Тарнавського, заборонивши йому в'їзд до їхньої морської столиці у Вайлдвуд-Кресті.

● Відомого мисливця й артиста-маляра Олеса Климка, що полював цього року в Канаді, митна сторожа не хотіла перепустити через границю, бо він віз намальованого ведмедя.

● Орган УНСоюзу "Свобода" вперше в цьому році відсвяткувала також "Судний день" і "День Колумбуса", бо в ці дні згадана газета не вийшла з друку.

● В Гантері відбулися хрестини новозакупленого Т-вом прихильників УГВР, положеного над озером маєтку. Хрещеникові дано ім'я "Лебедине озеро".

● Найбільший клопіт з новим лавреатом Нобеля О. Солженіциним мають американці — ніяк не можуть вимовити прізвища нагородженого письменника.

СПІВАКИ

Знаменитий Россіні вважав, що співаки поділяються на три категорії: ті, перш за все, що мають голос, а не вміють співати; по-друге, ті, що вміють співати, а не мають голосу, і, нарешті, ті, які не мають голосу і не вміють співати.

— Що вони там роблять?
— П'ють пиво...

НАШ РОМУЛЮС

ПРИЗАБУТИЙ ГИМН БЕРЕЖАНЦІВ

Бережани, Бережани,
Не жаль ми за вами!
Тільки жаль ми за макітров
І за пирогами..."

ПРИМІТКА: Гімн відспівано після З'їзду Бережанщини 24 жовтня в барі "Лиса Микита" в Нью-Йорку.

В ПОШАНУ ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ

„АМЕРИКА“ 4 ЛИСТОПАДА 1970

"Відкрив свято інсп. Микола Алексевич, голова ОБВУА, вітаючи присутніх комбатантів, що колись першими пішли в рядах української армії в бій за свою державу, а також комбатантів пізніших формацій, Карпатських Січовиків, вояків Української Національної Армії та Української Повстанської Армії. Пам'ять їх вшанували присутні однохвилинною мовчанкою, повставши з місць."

Шкода, що не заспівали тим живим комбатантам "Вічну пам'ять".

Б. П.

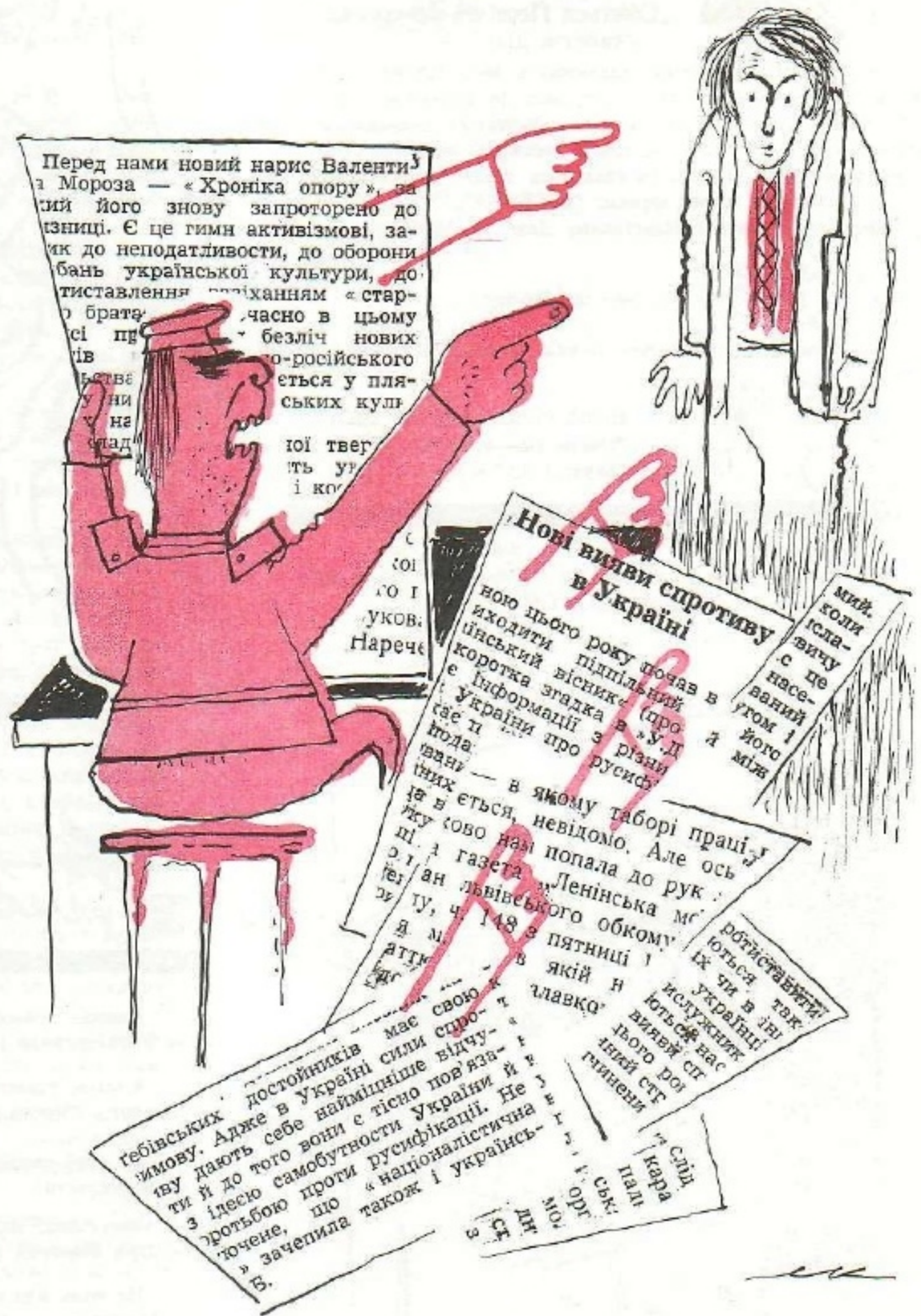
В обидвох наших щоденниках, "Америці" і "Свободі", появились оголошення, що 12-го грудня ц. р. відбудеться у Філадельфії Святочний Концерт — "для відзначення Золотого Ювілею 50-літньої творчої і виконавчої діяльності Антона Рудницького."

Пойнформовані в цих справах музикальні кола інформують нас, що д-рові А. Рудницькому буде ще хіба бракувати рік чи півтора до золотого ювілею, проте він поквапився з його відзначенням, мовляв, для того, що на нього впав страх, спричинений цюгорічною інвазією заграничних українських ювілятів...

Пішла, мовляв, така фама по європейських країнах, що найкраще виплачується влаштувати ювілей в Америці (і трохи в Канаді). Многолюдні бенкети і концерти, велика парада, велика колекта, є з чим вертатися додому... Як сказав один наш шановний професор з Австралії: "Ще один такий ювілейчик, і чоловік має забезпечену, спокійну старість."

От і рушили до нас у гості шановні ювіляти! Майже одночасно приїхали до Нью-Йоркської Метрополії святкувати своє 70 і 60-ліття проф. Володимир Кубійович з Сарселю і проф. Андрій Гнатишин з Відня. Кажуть, що ректор УВУ д-р Володимир Янів теж мав охоту втиснутися з своїм ювілейчиком, але побачивши, що на цьому фронті дуже завізно, зрезигнував зі свого плану, тобто — відклав його на пізніший час. Мається таке враження, що й д-р Атанас Фіголь, який товаришив проф. Кубійовичові в його ювілейних мандрівках по Америці, теж приглядався своїм бистрим оком пластуна, де й коли можна б зачепитися з власним торжеством...

Розуміється, наші місцеві ювіляти, домашнього, сказати б, хову, не дуже захоплені таким станом справ і деколи з простої людської заздрости бойкотують ювілейні бенкети заграничних гостей... Таке сталося, наприклад, на зустрічі з проф. В. Кубійовичем у Нью-Йорку, на котрій не було жодних представників НТШ. Причина ясна: Головна Управа Наукового Т-ва ім. Шевченка в ЗСА складається з самих ювілятів... (К-р.)

— На вас доносять, що ви націоналіст!
 — Хто доносить?
 — Українська буржуазна преса на еміграції!..

ЩЕ ХТОСЬ ЦІКАВИТЬСЯ...
 (АВТЕНТИЧНЕ)

Один наш сідоглавий колишній "усусус" має таке маленьке "габі": продає патріотичні видання, книжки УСС під час наших імпрез.

Після однієї імпрези його друг питається:

— Скільки книжок розпродали?
 — Та нічого не розпродав, тільки одну книжку хтось "потягнув", але добре й те, бо все ж таки хтось ще цікавиться...

Котить листом листопад
По українському „давнтавні“...
Сниться Перший Листопад
І славетні діла давні.

По дорозі на святочну академію в день Першого Листопада наші молоді друзі поступили до Української Цукорні "ВЕСЕЛКА" на Другій евію, обмінялися думками про велику історичну подію, як також скріпили свої сили смачним підвечірком, з яких то славиться кухня "Веселки".

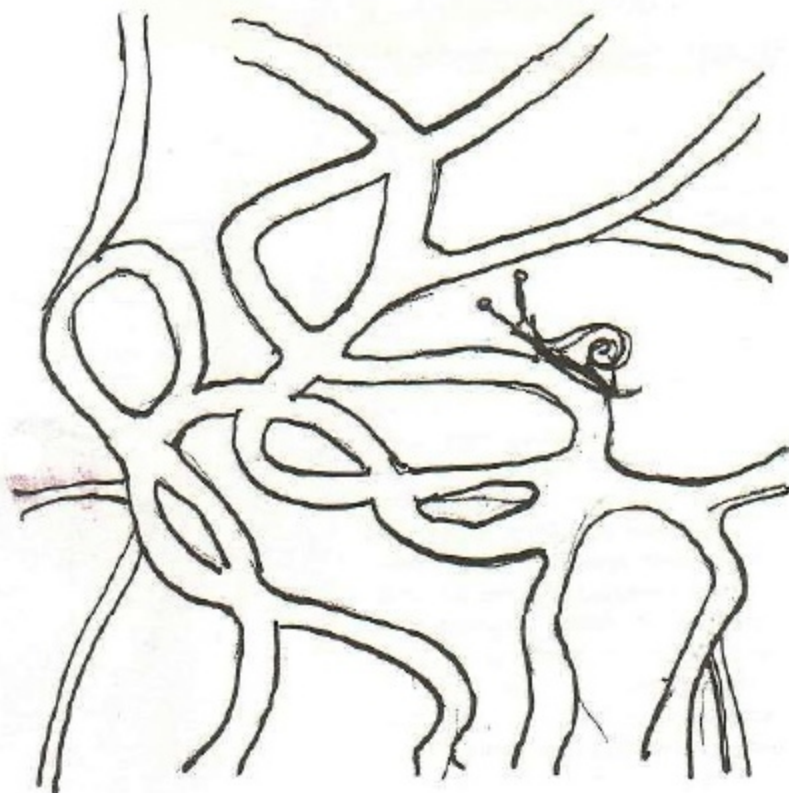
Не забудьте нашої адреси: "ВЕСЕЛКА",
144 Друга евію, в Пластовому Домі в Нью-Йорку.

МІЖ ЗАЛЮБЛЕНИМИ

- Для тебе я готов зробити найбільшу в житті дурницю.
- А я не вірю!
- Зараз тебе переконаю; вийди за мене заміж!

НОВА РЕВОЛЮЦІЙНА ПІСНЯ
"Йшли діди на муки —
Підуть і АДЖК-и!"

Нью-йоркська група письменників не брала участі в 4-ім Збірнику „СЛОВА“

„СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ“

Навіщо здалася в пресі дискусія — їхати чи не їхати на Україну, коли і так всі їдуть?..

Колись говорили: "Через Київ — до Львова!" Тепер говорять: "Через Підгайці до Києва!"

До якої української опери Леонід Полтава ще не написав лібретта?

Американці мають свого д-ра Маркуса, українці — свого д-ра Маркуся (з Чикаго).

Не мали пластуни клопоту — вигадали собі Верховного Пластуна...

Найкращий діалог між католиками і православними українцями відбувається на цвинтарі в Бавд-Бруку.

В Краю були редактори відповідальні, тут — безвідповідальні.

Коментар суперпатріота: "Пора з "Червоної шапочки" зробити "Жовтоблакитну"!"

В польського гумориста Веха бути а втомобільному випадку називається: "взяти участь у катастрофі".

Читаємо в "Свободі" (в заголовку): "Советська міліція в Україні носить гумові палиці". Треба було б ще додати в підзаголовку: "Американські поліцаї носять палиці з чоколяди".

— Хто довше витримає?..

Жарти, що прийшли з України
(Розповідають „східняки“ про галичан)
КАНДИДАТ В ПАРТІЮ

Галичанин хоче стати членом-кандидатом Комуністичної партії. Його кличуть до райпарткому і кажуть написати заяву. Галичанин пише: "Прошу прийняти мене в член-кандидати Комуністичної Партії".

— Неправильно пишите, товаришу, — кажуть йому в райпарткомі. — Справжня назва нашої партії є "Комуністична Партія Советського Союзу". Мусите ще додати "СС".

— Дякую, — відповідає галичанин, — я вже був раз записався до "СС" і це мені коштувало десять років волі...

АВТОМАТ

Рік 1948. Хлопця-призовника з котрогось революційного села на Бережанщині кличуть до військової бражки. Комісія оглянула призовника і винесла резолюцію:

"Годний служити в рядах Червоної армії в автоматній частині.

— А автомата дасте, — питає хлопець, — чи маю принести свого?"

В "Діядемі", як в поемі,
Все Вас вабить і манить.
Лиш спогляньте на виставу
То Вам серце защемить!

Вже тепер можете порадувати Ваше око виставкою вибагливих осінніх строїв у цій, широко знаній між своїми та чужинцями, українській галантерійній крамниці і першорядній майстерні елегантних жіночих та чоловічих одягів

МАРИ І ВОЛОДИМИРА ЗАКЛИНСЬКИХ.

"DIADEM", 142 Second Ave., N.Y. City

WALT'S SUNOCO SERVICE CENTER

25775 W. 8 MILE at BECH RD. DETROIT, MICH. 48240

ВОЗКА ОБЛУТА І НАПРАВА АВТ.

Phones KE 1-1303,

В. КУКУРБА
менеджер

Винаймаємо траки і трайлери на цілу Америку і Канаду.

Однією українською фірмою на стейт Мічиган.

Повідають, жи світ змінює си шо сім років.

Було в нас, даймнато, сім років самих акакадемий, а потім раптом си урвало і прийшло сім років ружних бенкетів і юблеїв. Старе ускучит си і мусит прийти шос нове, екас нова мода ци новий поридок на світі.

Ружно бувало і не едно смо вже виділи, але такої моди, ек типер прийшла, то ше ніхто не видів, ек світ світлом.

Таке, адіт, настало, жи всьо типер має бути шиворіт-навиворіт. Всьо, шо фayne і красне, має си відофати, бо на першім пляцу має стояти всьо, шо криве, горбате, кошлеве і паскудне. А з тим прийшла мода тиж на ружні вар'яти, і то цим білший вар'ят, тиж білший послух у світі має.

А тоті пустили си на нову політику, жи називає си — Чим Є ГИРШЕ, ТИМ Є ЛІПШЕ...

Колис, адіт, ек музики заграли, то або желісливо і делкатно, жи на плач розбирало, або врзали дрібушки, жи аби мертвий, то не встояв би місци, так го до танцю кортіло. А типер — шо? Ек у редійо зарипит, ек зариве, ек закалатає, то чисто, ек тоті ерихонські труби, жи від них

цегла си розсувала, так жи мур кришили си і падали.

Чим гирше, тим ліпше...

Або купите хлопцези ганц нові портки. Перше чим вбере на ноги, то підріже одну вище, а другу нище, понаддирає у фарфолці, бо така, най си пріч каже, мода. Цим гирше, тим ліпше...

Або димку дівці справите. Аби ека коротка, то ше і скоротит, так жи ек вбере, то димчина зачинає си нище пупці, а кінчит си вище пупці. Чиста публіка!

Така мода настала, жи не тра ані чисати си, ані вмивати си, ані голити си, ані постригати си, бо цим гирше, тим ліпше...

У політиці тиж нова мода. Кужда наші партія дивит си, ек би шос дурнійше відумати і межди селешки пустити, аби стуманіли до решти. Бо тут тиж — цим гирше, тим ліпше...

Або казети — шо? Куждий ридохтор дивит си, ек би то екас дурнійше спростоване пустити у казеті, аби си читателі голови над тим ломили та й аби гриз йден другого і йв навит без соли.

Тота мода приймила си в нас моминталне, жи ніхто у світі не може на нас палцьом показувати, жи ми лишеємо си дес позаді.

Шо не — то не!..

Гриць Зозуля

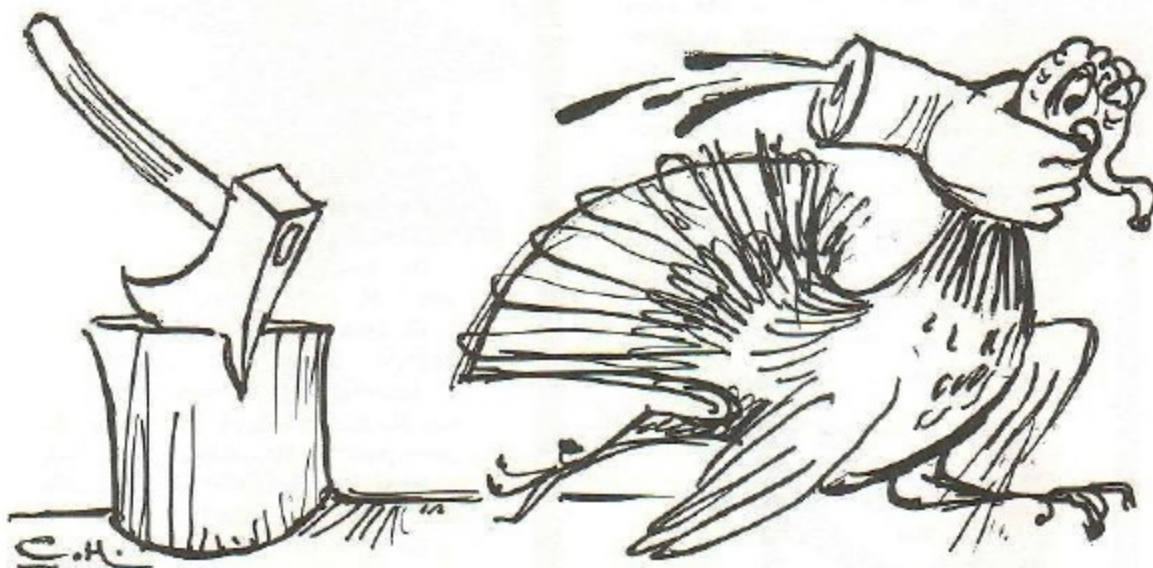
ЛИСТ ІЗ КАЛІФОРНІ

Дорогий Лисе!

В нашому Лос Анджелосі теж відбулася зустріч з проф. Володимиром Кубійовичем з нагоди його 70-ліття. Загальну увагу учасників бенкету притягнула, розуміється, промова Достойного Гостя. Може не так сама промова, як те, що під час промови одна пані інженерова, що гонорово сиділа в президії, смачно заснула, аж розбудили її наприкінці оплески слухачів. Присутні дивувалися, чому сидячий поруч неї інж. В. С. не розбудив "сплячої царівни", так виявляється, що він не мав на це дозволу від жінки. Виходить, е ще в нас правопорядок, за який так побивався покійний д-р Микола Шлемкевич!

З ювілейним привітом —

"Каліфорнієць"

СВЯТО ЕНДИКА ПО-НАШОМУ

Префект Священної Конгрегації кардинал Тісеран у листі до д-р Марії Клячко в Нью-Йорку у відповідь на переслану йому англomовну книжку п. Еви Піддубчишин "І благослови своє насліддя" написав, між іншим, таке:

"Україна не є традиційною назвою також і в політичній історії. Назва появилася в днях Мазепи. Але швидко зникла... Ваші предки мали національну назву "русини", яку західні автори правильно перекладали на "рутенців". (Цитуємо за "Свободою" з 10-го жовтня ц. р.)

В горонтському "Гоомні України", в його додатку "Література і Мистецтво" (жовтень, 1970), появилася на першій сторінці "Відкритий лист до українських редакторів, журналістів і письменників", в якому автор п. Павло Штепа пише, між іншим, таке:

"Кожний український гімназист знає, що аж до 18 ст. увесь світ навіть і самі москвини) називали нашого північного сусіда "Московія", "московіте", а нашу У(країну) — "РУСЬ", "РУТЕНІЯ", "РУСИНІ". По нашій же катастрофі під Полтавою 1709 року Московщина, поневоливши нас фізично, почала поневолювати і духово. Загарбавши нашу землю, УКРАЛИ І НАШЕ ІМ'Я "РУСЬ" З УСІЄЮ ПІ СЛАВНОЮ ІСТОРІЄЮ І КУЛЬТУРОЮ." (підкреслення наші).

Просте питання: навіщо стільки гвалту і крику з приводу приватного листа знаного, зрештою, русофіла кардинала Тіссерана, коли його погляди на нашу історичну назву майже дослівно potwierдив у націоналістичній газеті український журналіст П. Штепа?..

КАЖУТЬ,

що кардинал Тісеран на старість став гумористом і робить конкуренцію Грицеві Зозулі в писанні гумористичних листів...

що славетні бережанці мовчали цілих 15 років від свого першого з'їзду, і тому на своєму бенкеті мусіли виговоритися, але через те не було чути ані тост-

майстра, ані привітів, ані промовців...

що в Народньому Домі в Нью-Йорку всі промовці мають великі "троблі" з "майком", типовим "самохотником": як хоче — то працює, а як не хоче, то не працює...

що Братство Листопадівців планує змайструвати фільм про Перший Листопад у Львові 1918 р., але годі погодитися, хто повинен бути головним героєм, бо думки між ними поділені...

Один з наших фільмів на еміграції — "Ніколи не забуду" — викликав явне обурення серед колишніх упівців, бо головна його героїня Оксана виступає в "мініскіртах", чого не було в історії УПА...

Ведмежу прислугу СКВУ зробив генеральний секретар Секретаріату СКВУ д-р М. Сосновський своїм фантастичним інтерв'ю з Галиною Мухинкою, бо з нього зовсім ясно виходить, що діяльність СКВУ і всіх наших емігрантських організацій шкідлива для українського народу...

Address: "THE FOX"
4933 Larkins
Detroit, Michigan 48210
Tel.: VI 2-7476

Умови передплати в ЗДА і Канаді:
річна передплата — дол. 4.50

Editor Edward Kozak

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД

Дол. 25.50: о. Л. Мулрий.

Дол. 20.50: Д-р Б. Фараонів.

По дол. 10.00: Д-р Б. Весоловський і Д-р Ю. Городяловський.

По дол. 5.50: Д-р П. Т. Демус, А. Чухра, Н. Слободянин, А. Гордінський, М. Ващук, о. М. Я. Мушинин, Д-р Н. Скаб, Д-р Н. Дейчаківський, Д-р І. Галярник, С. Климишин, М. Небеш, Д-р І. Войчишин, Б. Титла, О. Гец, О. Мороз, Д-р Я. Музичка, Г. Годованець, В. Боровик, Хр. Лисобей і П. Паляшевський.

По дол. 5.00: І. Сигалів і М. О. Трач.

Дол. 4.30: Д. Марущак.

По дол. 3.50: З. М'який, М. Макобей і Т. Бойко.

Дол. 3.00: С. Ровдич.

По дол. 2.50: Р. Кравців, Л. Чолган і Р. Ільницький.

По дол. 2.00: В. Книш, Я. Козак і М. Рейнрович.

По дол. 1.50: О. Стовба, М. Бульба, С. Ганас, Д-р Я. Сидорак, С. Коцибала, П. Мусик, А. Петріна, Б. В. Бемко, Л. Білинська, Д. Дмитрак, Б. Михайлів, О. Хом'як, Р. Куц, Гр. Мельник, С. Коченаш, Ю. Бабій і А. Бідний.

По дол. 1.00: В. Ващук, П. Кулиняк, В. Несторовський і Р. Кузьма.

Щиро дякуємо!